

Dyrlægen med det varme hjerte

Dyr skal behandles med respekt

INTERNATIONAL PRIS

Mogens Hansen har netop som den første europæer modtaget den internationale pris Henry Schein Award – også kaldet Årets Internationale Dyreven – valgt af dyrlæger fra hele verden for sit arbejde med gadehunde, især i Asien.

Selvom Mogens Hansen arbejder med dyr dagen lang, bruger han sin fritid på at hjælpe hunde og katte i fjerne lande gennem Foreningen Dyrlæger uden Grænser. Han står gerne bøjet over et primitivt bord og opererer i et halvt døgn, hvis det kan redde dyreliv.

Dagen lang tager dyrlæge Mogens Hansen, 61 år, imod hunde, katte og andre kæledyr på sit dyrehospital i Helsingør.

Han undersøger, behandler og opererer fra morgentil aften. Alligevel får han ikke nok af de firbenede. Han bruger en stor del af sin fritid på at hjælpe gadehunde og -katte i udlandet gennem Foreningen Dyrlæger uden Grænser, som han var med til at stifte i 2006, dengang under navnet Dyrenes SOS.

Hvorfor går han ikke på golfbanen og hygger sig i sin velfortjente fritid?

– For det første hader jeg golf. For det andet kan jeg ikke tåle, at dyr ikke har det godt. Jeg vil gerne bruge min faglige kunnen på at forbedre dyrs levevilkår, siger han.

Allerede som ung gjorde Mogens en ekstra indsats for dyrene.

– I 1970'erne samlede jeg penge ind til Verdensnaturfonden. Jeg rejste Danmark rundt iført en panddragt og løb rundt med en raslebøsse, mindes han med et smil.

Også værnepligten aftjente han blandt dyr. Nemlig på Flyvevåbnets Hundeskole i Karup, hvor han hjalp dyrlægen og trænede hundene.

Mogens åbnede i 1988 sin første klinik i Helsingør. I 1999 fik han en henvendelse fra en af

sine klienter, der var med i den humanitære organisation Tibet Charity, og denne samtale kom til at præge hans liv. Klienten fortalte om et område i Sydindien, hvor der levede 15.000 tibetanere i

„Vores små og store projekter gør en forskel“

Mogens Hansen med Baloo, der er klinikhund på Nordkystens Dyrehospital. I baggrunden Buddha og et rislende springvand.

eksil, og hvor de havde store problemer med vilde hunde med alvorlige sygdomme som rabies, der især rammer børn. Mogens vidste med det samme, at han ville hjælpe.

Lad hundene leve

Indtil 1995 var den gængse metode til at nedbringe antallet af gadehunde aflivning. Ofte ved hjælp af smertefulde metoder. At slå dyrene ihjel havde imidlertid den modsatte effekt: antallet af gadehunde steg.

– Hvis man fjerner en hund, skaber man plads til flere nye hunde. For den fjernede hund forsvarede sit område og sørgede for, at andre hunde ikke kom til, men når den er væk, står „døren åben“, siger Mogens.

Midt i 1990'erne begyndte man at bruge ABC-metoden i Indien. Det står for Animal Birth Control og går ud på at sørge for, at dyrene ikke kan formere sig.

– Og det virkede. Antallet af gadehunde og dermed antallet af dødelige rabiesudbrud hos mennesker faldt drastisk.

I 2000 samlede Mogens en gruppe dyrlæger og veterinærsygeplejersker og drog til Sydindien. Vel fremme smøgede de ærmerne op og gav sig til at neutralisere og vaccinere hunde og katte på samlebånd. De danske dyrlæger gav hundene et hak i øret efter endt behandling, så de lokale kunne se, at her var en rask, ufarlig hund.

I dag er der takket være danskerne ingen udbrud af rabies i området og kun et passende antal gadehunde.

– Vi hjalp også med at få opført en dyrlægeklinik. I Foreningen Dyrlæger uden

▼ *I Thailand blev Mogens meget glad for hunden Timpa.*

Grænser støtter vi projekter over hele verden, men kun projekter, der arbejder ud fra ABC-princippet. Og vi samarbejder med godkendte, lokale dyreværnsorganisationer, siger Mogens, der var i audiens hos selveste Dalai Lama, mens han var i Sydindien.

– Han fortalte, at der også var problemer med hunde med rabies i hans hjemby Dharamsala i Nordindien. Derfor håbede han på vores hjælp. Så året efter samlede vi den samme gruppe og drog til Dharamsala, hvor vi vaccinerede 600 hunde og opererede 200 hunde på festborde i et stort bryllupstelt, som de lokale havde sat op, siger Mogens.

Efter Indien var det Thailand, der kaldte. Tsunamien i 2004 gik ikke alene hårdt ud over mennesker. Den ramte også dyrene.

– Mange dyr mistede deres ejere. Boliger blev skyllet væk, og de lokale havde rigeligt at gøre med at overleve. Derfor løb mange dyr frit rundt. En del hunde blev fanget ind og fragtet i små bure til Vietnam, Cambodia

og Laos, hvor man slagtede dem for at spise kødet, siger Mogens, mens stemmen knækker over.

Søde lille Timpa

Dyreværnsorganisationen Soi Dog Foundation, som Foreningen Dyrlæger uden Grænser samarbejder med, kæmper indædt mod denne form for dyremishandling og for at give gadehunde et godt liv.

I Phuket lykkedes det i 2016 danske dyrlæger og veterinærsygeplejersker med hjælp fra lokale kolleger at behandle tusind hunde og tusind katte.

– Vi stod op til tolv timer om dagen og opererede i samme ubekvemme stilling, så det var med ømme rygge, vi gik i seng, siger Mogens.

Han er blevet bidt flere gange af skræmte dyr, men han har også stået med hunde i favnen, der var så trygge, at de faldt i søvn. Og han har flere gange tabt sit hjerte. Som til Timpa i Thailand.

– Ih, hvor var hun altså sød. Hun var et almindeligt kryds, men sådan en god og kærlig hund. Jeg kastede

▲ *Gadehunde på operationsbordet i Thailand tiltrak interesserede. Mogens i den blå kittel koncentrerer sig om opgaven.*

◀ *Et lys for lille Simba. Mogens har indrettet et område, hvor man kan mindes afdøde kæledyr.*

HJÆLPER GADEDYR

Foreningen Dyrlæger uden Grænser, tidligere Dyrenes SOS, er en dansk dyreværnsforening, som Mogens Hansen var med til at etablere i 2006.

Foreningen hjælper gadedyr ude i verden blandt andet ved at sende grupper af danske dyrlæger og veterinærsygeplejersker afsted for at neutralisere og vaccinere gadehunde og -katte. De udsendte arbejder gratis og betaler selv rejsen.

Læs mere på dyrlaegerudengraenser.dk

fuldstændig min kærlighed på hende. Jeg legede med hende og kælede med hende. Og hvor ville jeg gerne have taget hende med hjem. Men det ville være som at tvangs-fjerne et barn, siger Mogens, der nød synet af Timpa, som efter sin sterilisation løb rundt og legede med sine hundevenner.

Mogens har skabt sit eget lille stykke Sydasiens på dyrehospitalet. I receptionen møder man et udskåret Buddha-ansigt bag et rislende vandfald. I et hjørne kan dyreejere mindes deres afdøde kæledyr.

– Jeg mindes selv min lille hund, Simba, som jeg mistede sidste år, siger Mogens.

– Jeg er ikke blevet buddhist, men jeg kan godt lide, at alle levende væsener er ligeværdige i buddhismen. Dyr skal behandles med respekt, siger han.

Mogens ved naturligvis godt, at han ikke kan redde alle dyr i verden.

– Men vores små og store projekter gør en forskel. Det er vigtigt, at de lokale fortsætter det gode arbejde. Jeg forestiller mig, at når de ser, at vi kommer helt fra den anden side af Jorden for at hjælpe dyrene, er det, fordi de betyder noget. ●

Af Ulla Iversen
u.iversen@mail.tele.dk
Foto: Søren Jansby og privat

